

ΣΚΕΕΠ

06.05.2016

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Πέρασε ένας χρόνος από το τραγικό δυστύχημα της 8^{ης} Μαΐου. Ένα πρωινό που θα μείνει χαραγμένο στη μνήμη και στην ψυχή μας, που θα μας συνοδεύει για πάντα ανεξάρτητα από το αν το ζήσαμε από κοντά, από μακριά ή από μαρτυρίες άλλων.

Το σοκ ήταν τεράστιο για όλους μας, κανένας δεν μπορούσε να καταλάβει τι πήγε στραβά, αλλά η σκέψη όλων μας εκείνες τις στιγμές ήταν στους συναδέλφους μας που πάλευαν γενναία για την ζωή τους. Άντεξαν για μέρες πάνω από τις δυνάμεις τους αλλά δυστυχώς δεν τα κατάφεραν. **Ο πόνος της απώλειάς τους ήταν, είναι και θα είναι ανείπωτος.**

Η θυσία τους μας άγγιξε όλους γιατί χωρίς να το θέλουν έγιναν μάρτυρες για την δική μας Ασφάλεια.

Όμως η 8^η Μαΐου δεν είναι απλά μια ημερομηνία που έτυχε να συμβεί το τραγικό δυστύχημα. Αντιθέτως πιστεύουμε ότι, το δυστύχημα δεν έτυχε αλλά ήρθε ως θλιβερό αποτέλεσμα μιας παράλογης πραγματικότητας εκπτώσεων της Ασφάλειας με το Προεδρείο του Σωματείου να κλείνει τα μάτια και να συναινεί στις επιλογές αυτές. Η εντατικοποίηση της εργασίας με τις μειώσεις των Οργανογραμμμάτων και τα εξαντλητικά 12ωρα, η πρόωρη αντικατάσταση μπαρουτοκαπνισμένων εργαζόμενων και το αποκορύφωμα της μείωσης της χρονικής διάρκειας της Γενικής Συντήρησης των ΒΕΑ ήταν μια σειρά τραγικών αποφάσεων για την Ασφάλεια όλων μας.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Συνήθως οι συνειδήσεις αφυπνίζονται προσωρινά μετά από τραγωδίες σαν αυτή που είχαμε και αναλαμβάνονται ορισμένες δράσεις εντυπωσιασμού και όχι ουσίας, όπως η ατέλειωτη και στο όριο του γραφικού αφισοκόλληση για την Ασφάλεια και η παράξενη εμμονή του Διευθυντή των Διυλιστηρίων για το μούσι των εργαζομένων. Αντίθετα θα έπρεπε να αναλάμβαναν δράσεις για νέα ασφαλέστερα Οργανογράμματα με κάλυψη όλων των χαμένων θέσεων καθώς και για την άμεση κάλυψη της Συντήρησης Βάρδιας που είναι σημαντικότερη για την Ασφαλή λειτουργία των Εγκαταστάσεων.

Η Υγιεινή και η Ασφάλεια στο χώρο δουλειάς επιβάλλεται να είναι στην πρώτη θέση της διεκδίκησης, των αιτημάτων, των παρεμβάσεων και του αγώνα του Συνδικάτου μας. Εμείς οι εργαζόμενοι πρέπει να αγωνιζόμαστε ώστε η Ασφάλεια να μην είναι ευχή στα χείλη αλλά μια πραγματικότητα στην εργασία μας.

Όμως ακόμα περιμένουμε από τον Διευθύνοντα Σύμβουλο να αποδώσει τις ευθύνες όπως είχε υποσχεθεί για την μειωμένη χρονική διάρκεια του shut down όπως και να απαντήσει γιατί παραμένουν ακόμα και σήμερα ατιμώρητοι και αναβαθμισμένοι σε θέσεις κλειδιά στα Διυλιστήρια, οι ηθικοί αυτουργοί του δυστυχήματος.

**Είναι κάτι που το οφείλουμε στους αδικοχαμένους συναδέλφους μας,
το οφείλουμε σε εμάς τους ίδιους.**